

**OTKRIVENJE SEDAM CRKVENIH
DOBA**

GLAVA PRVA

OTKRIVENJE ISUSA HRISTA

1. *Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu je dao Bog, da pokaže svojim slugama šta će se uskoro dogoditi, i to je objavio poslavši svog anđela svome slugi Jovanu,*

2. *Koji za sve što je video svedoči da je Reč Božija i svedočanstvo Isusa Hrista.*

3. *Blagosloven je onaj koji čita i oni koji slušaju reči ovog proroštva i drže sve što je u njemu napisano, jer je vreme blizu.*

4. *Od Jovana za sedam crkava u Aziji: Milost vam i mir od Onoga koji Jeste, koji je bio, i koji će doći, i od sedam Duhova koji su pred Njegovim prestolom,*

5. *I od Isusa Hrista, vernog svedoka, Prvenac iz mrtvih i Vladar nad zemaljskim kraljevima. Onome koji nas ljubi i koji nas je oprao u Svojoj Krvi od naših greha,*

6. *I učini nas kraljevima i sveštenicima svojem Bogu i Ocu, Njemu slava i vlast u sve vekove, Amen.*

7. *Evo, ide na oblacima, i videće Ga svako oko i oni koji su Ga proboli, i zaplakaće za Njim sva plemena na zemlji. Da, amen.*

8. *Ja sam Alfa i Omega, Početak i Kraj, govori Gospod Bog, koji Jeste i koji je Bio i koji Dolazi, Svemogući.*

9. *Ja, Jovan, vaš brat sudeonik u nevolji, i kraljevstvu, i trpljenju u Isusu, bio sam na ostrvu zvanom Patmos, radi Reči Božije i svedočanstva Isusa Hrista.*

10. *Bio sam u Gospodnji Dan u Duhu i čuo sam iza sebe snažan glas, kao zvuk trube,*

11. *Koji je govorio, "Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji: i Ono što vidiš, napiši u knjigu i pošalji u sedam crkava koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tiatiru, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikeju."*

12. *I okrenuo sam se da vidim glas koji je govorio sa mnom. I kada sam se okrenuo, video sam sedam zlatnih svećnjaka;*

13. *I usred svećnjaka nekoga nalik na Sina Čovečijeg, obučenog u dugu haljinu do stopala i opasanog zlatnim pojasom po prsima.*

14. *Njegova glava i kosa bile su bele kao bela vuna, kao sneg, i oči Njegove kao plamen vatre,*

15. *Njegove noge kao sjajna bronza, kada se rastopi u peći, i Njegov glas kao huka mnogih voda;*

16. *U desnoj ruci imao je sedam zvezda, a iz Njegovih usta izlazio je mač oštar sa obe strane, a Njegovo lice je bilo kao što sunce sija u svojoj svojoj sili.*

17. *I kada sam Ga video, pao sam pred Njegove noge kao mrtav; a On stavi Svoju desnicu na mene i reče: Ne boj se! Ja sam Prvi i Poslednji.*

18. *Ja sam onaj Živi, i bio sam mrtav, a gle živ sam zauvek, i imam ključeve od smrti i od pakla.*

19. *Napiši, šta si video, i šta jeste, i šta će se dogoditi posle toga.*

20. *Tajna sedam zvezda, koje si video u Mojoj ruci, i sedam zlatnih svećnjaka je sledeća: Sedam zvezda su anđeli sedam crkava, i sedam svećnjaka su (tih) sedam crkava.*

UVOD U PRVU GLAVU

Otkrivenje 1:1-3. *“Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu je dao Bog, da pokaže Svojim slugama šta će se uskoro dogoditi, i to objavi i po Svom anđelu posla Svome služitelju Jovanu, koji je posvedočio Reč Božiju i Svedočanstvo Isusa Hrista, i sve što je video. Blažen je ko čita i blaženi su koji slušaju reči proroštva i drže što je u njemu napisano, jer je vreme blizu.”*

Pisac (ne tvorac) ove knjige je Sveti Jovan pobožni. Istoričari se slažu da je on zadnji deo svog života živio u Efezu, iako je u vreme pisanja ove knjige bio na ostrvu Patmos. Ovo nije Jovanova životna priča, već je to Otkrivenje Isusa Hrista o budućim crkvenim dobima. U trećem stihu ovo je nazvano proročanstvo i to u stvari i jeste.

Ova knjiga je najčešće označena kao otkrivenje Svetoga Jovana, ali je to netačno. To je Otkrivenje Isusa Hrista koje je dato Jovanu za Hrišćane svih doba. To je jedina knjiga u celoj Bibliji koja je bila napisana od samog Isusa kroz lično pojavljivanje piscu.

Ovo je poslednja knjiga u Bibliji, pa ipak nam ona govori o početku i o kraju razdoblja evanđelja. Grčka reč za otkrivenje je “apokalipsa” što znači “otkrivanje”. Ovo otkrivanje je savršeno opisano u primeru kada skulptor otkriva svoje delo, statuu, pokazujući to gledaocima. To je jedno otkrivanje, onoga što je ranije bilo sakriveno. Otkrivanje nije samo otkrivenje osobe Hrista, već je to OTKRIVENJE NJEGOVIH BUDUĆIH DELA U SLEDEĆIH SEDAM CRKVENIH DOBA.

Važnost otkrivenja Duhom istinskom verniku nikada neće biti prenaglašena. Otkrivenje vam možda više znači nego što i sami to možete shvatiti. Sada, ja ne govorim o ovoj Knjizi Otkrivenja i vama. Ja govorim o SVIM otkrivenjima. To je izuzetno važno za crkvu. Da li se sećate Mateja 16 glave gde Isus postavlja učenicima ono pitanje: “Kako Mene Sina Čovečijeg nazivaju ljudi? A oni su odgovarali, Neki kažu da si Ti Jovan Krstitelj; neki, da si Ilija; i ostali, Jeremija, ili neki od drevnih proroka. On im reče, a šta vi kažete ko sam Ja? I Šimun Petar je odgovorio rekavši, Ti si Hrist, Sin Boga živoga. A Isus mu je odgovorio, Blago tebi, Šimune Jonin sine; jer ti to nisu otkrili telo i krv, već Otac Moj Koji je na nebu. A Ja tebi kažem, ti si Petar, i na toj steni Ja ću sagraditi Svoju crkvu; i vrata pakla neće je nadvladati.” Rimokatolici kažu da je crkva bila sagrađena na Petru. Ovo je zaista telesno razmišljanje. Kako bi Bog mogao sagraditi crkvu na čoveku koji je bio toliko nestabilan, čak je porekao Gospoda Isusa i zakleo se dok je to činio. Bog ne može graditi Svoju crkvu ni na jednom čoveku koji je rođen u grehu. I to nije bila neka stena ležeći tamo na tlu negde i da ju je Bog posvetio na tom mestu. I to nije kao što Protestanti kažu, da je crkva sagrađena na Isusu. To je bilo OTKRIVENJE. Čitajte to kao što je i napisano: “Telo i krv ti to nisu OTKRILI, VEĆ JE TO OTKRIO MOJ OTAC, I NA TOJ STENI (OTKRIVENJU) JA ĆU SAGRADITI SVOJU CRKVU:” Crkva je sagrađena na Otkrivenju, na “Tako Kaže Gospod.”

Kako je Abel mogao znati način na koji će ponuditi ispravnu žrtvu Bogu? Kroz veru je primio otkrivenje krvi. Kain nije dobio takvo otkrivenje (iako je imao zapovest) tako on nije mogao ponuditi ispravnu žrtvu. Bilo je to otkrivenje od Boga koje je načinilo razliku i Abelu dalo večni život. No vi biste mogli uzeti ono što kaže vaš pastir, ili što se uči na seminarima, pa ako je to i poučavano na jedan logičan i rečit način, dok vam Bog ne otkrije da Isus jeste Hrist, i da je krv ta

koja vas čisti, te da je Bog vaš Spasitelj, vi ne biste nikada imali večni život. To je Duhovno otkrivenje koje to čini.

Dakle, kažem da je ova Knjiga Otkrivenja, otkrivenje Isusa i onoga što On čini u crkvama za tih sedam doba. To je otkrivenje jer ni sami učenici nisu znali zabeležene istine. Ovo nije bilo ranije njima otkriveno. Vi se sećate da su oni došli ka Isusu u Knjizi Dela i pitali ga: “Hoćeš li Ti u ovom vremenu obnoviti kraljevstvo Izraelovo?” A On je odgovorio: “Nije na vama da znate vreme i trenutak.” Ovi ljudi su još uvek mislili da Isus ima zemaljsko kraljevstvo. Ali to je bilo duhovno kraljevstvo koje je On nameravao da izgradi. On im čak nije mogao reći o Svome mestu u njemu, zato što Mu to Otac još nije otkrio. Ali sada nakon njegove smrti i uskrsnuća, u ovom određenom vremenu Njegove posredničke službe, On je u mogućnosti da izloži u ovom otkrivenju Jovanu Sebe i šta će Njegova slava i prisutnost značiti u crkvi i kako će delovati.

U ovom otkrivenju On nam govori kakav je kraj đavolu. On govori kako će postupiti sa đavolom i kako će ga On baciti u ognjeno jezero. Ovde On otkriva i kraj grešnih koji slede Sotonu. I zato to Sotona mrzi.

Da li ste ikad приметili kako Sotona mrzi dve Biblijske knjige više od ostalih? Kroz slobodne teologe i takozvane naučnike on uvek napada Knjigu Postanka i Knjigu Otkrivenja. U ove dve knjige mi nalazimo Sotonin izvor, njegove užasne puteve i njegovo uništenje. Zbog toga ih on i napada. On mrzi da bude otkriven, i u ovim knjigama on je otkriven tačno onakav kakav on jeste. Isus je rekao o Sotoni: “On nema udela sa Mnom i Ja nemam udela sa njime.” Đavo bi to želeo dokazati drugačije; ali on to ne može, tako on čini sve što može da bi uništio poverenje u Reč. Ali kad Crkva ne veruje Sotoni i veruje Duhovnom otkrivenju Reči, vrata pakla je ne mogu nadvladati.

Dopustite mi samo da kažem nešto iz moje vlastite službe, ukoliko nemate ništa protiv. Vi svi znate da je ovaj dar u mom životu natprirodan. To je dar pomoću kojeg Sveti Duh može da otkrije bolesti, misli ljudskog srca i ostale skrivene stvari koje samo Bog može znati i zatim ih meni otkriti. Želeo bih da možete stajati sa mnom i posmatrati lica ljudi kada Sotona zna da će biti otkriven. Dakle, to nisu ljudi o kojima ja govorim. To je ustvari to, da je Sotona uzeo vlast nad njihovim životima kroz greh, ravnodušnost, i bolest. Ali trebali biste videti njihova lica. Sotona zna da će biti razotkriven, i tada posebna promena dolazi na ljudskim licima. Sotona se plaši. On zna da je Božiji

Duh spreman da ljudima razotkrije njegova dela. To je razlog zašto on toliko mrzi ove skupove. Kada su prozvana imena i razotkrivene bolesti, Sotona to mrzi. A sada šta je to? To nije čitanje uma, to nije telepatija niti vraćanje. To je OTKRIVENJE Svetim Duhom. To je jedini način na koji ja to mogu znati. Naravno telesni um će to nazvati bilo kako samo ne Svetim Duhom.

Dopustite mi da vam pokažem drugi razlog zbog kojeg Sotona mrzi ovu Knjigu Otkrivenja Isusa Hrista u crkvi. On zna da je Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek, i da se On ne menja. On zna to mnogo bolje nego devedeset posto teologa. On zna da je Bog nepromenljiv u Njegovoj prirodi, i da je On častan kao što je nepromenljiv u Svojim putevima. Tako Sotona zna sigurno da originalna crkva sa Pentakosta sa silom Božijom (Marko šesnaest u delu) je Istinita Crkva za koju Isus tvrdi da je Njegova. Sve ostalo je lažno. Tako mora biti. Zato setite se ovoga. Hrist u Istinitoj Crkvi je nastavak Knjige Apostolskih Dela. Ali Knjiga Otkrivenja pokazuje način na koji će duh antihrista doći u crkvu i ukaljati je, čineći je mlakom, formalnom i bez sile. To otkriva Sotonu, otkrivajući njegova dela (namere s kojima želi da uništi Božije ljude i omalovažavati Božiju Reč) i pravo dole kroz vreme on je bačen u ognjeno jezero. On se bori protiv toga. On to ne može podneti. On zna da ako bi ljudi dobili PRAVO OTKRIVENJE te ISTINITE CRKVE, i šta je ona, i zbog čega je postavljena i da ONA MOŽE ČINITI VEĆA DELA, ona bi bila nepobediva armija. Ako bi oni dobili istinsko otkrivenje o dva duha koja deluju u Hrišćanskoj crkvi, i sa Božijim Duhom rasuđivanja stali nasuprot antihristovom duhu, Sotona bi bio bez ikakve sile pred njom. On će biti danas tako definitivno pobeđen kao kad je Hrist odoleo svakom njegovom naporu da Ga pobjedi u pustinji. Da, Sotona mrzi otkrivenje. Ali mi to volimo. Sa istinskim otkrivenjem u našem životu, vrata paklena nas neće nadvladati, već ćemo mi nadvladati njih!

Vi ćete se pozvati na ono što sam pomenuo na početku ove poruke da je ova Knjiga u stvari otkrivenje Isusa lično, u crkvi i Njegovih dela u budućim dobima. Potom sam spomenuo i to da je potreban Sveti Duh da bi dobili otkrivenje, inače ćemo propustiti da to dobijemo. Spajajući ove dve misli vi ćete uvideti da nije dovoljna samo obična studija i razmišljanje da bi se ova Knjiga načinila realnom. To zahteva delovanje Svetoga Duha. To znači da ova Knjiga ne može biti otkrivena bilo kome, već samo posebnoj klasi ljudi. I zato ovo zahteva nekog sa

proročkim razumevanjem. Tu je potrebna sposobnost da se to čuje od Boga. Zato je ovde potrebno natprirodno vodstvo, a ne samo biti student koji bi poredio stih sa stihom, iako je to dobar metod. Ali određena tajanstvenost zahteva učenje od Duha ili inače to ne može nikada postati jasno. Koliko nam je samo potrebno da čujemo od Boga i da položimo sebe otvorene i postanemo predani Duhu da bismo čuli i znali.

Kao što sam već rekao, ova Knjiga (Otkrivenje) je ispunjavanje i dovršavanje Pisma. Ona je čak postavljena na potpuno ispravan način u kanonu Pisma; na kraju. Sada, vi možete da razumete zašto se u njoj kaže da svako ko je čita ili čak sluša ima blagoslov. To je Božije otkrivenje koje će vam dati autoritet nad đavolom. I vi možete videti zašto će oni koji budu dodali ili oduzeli od toga biti prokleti. To bi trebalo biti tako, jer ko može dodati ili oduzeti nešto savršenom Božijem otkrivenju i da onda nadvlada neprijatelja? To je tako jednostavno. Ne postoji ništa što ima toliko nadmoćnu silu kao što to ima otkrivenje Reči. Vidite, u trećem stihu izražen je blagoslov onima koji pridaju posebnu pažnju ovoj Knjizi. Ja mislim da je ovde tip Starozavetnih običaja gde sveštenici ujutru čitaju Reč zajednici. Vidite, mnogi nisu znali da čitaju pa su im zato sveštenici čitali. I dokle god je tu bila Reč, i blagoslov je bio tu. Svejedno je bilo da li je Reč bila čitana ili slušana.

“Jer je vreme blizu.” Vreme ranije nije bilo na dohvata ruke. U Božijoj mudrosti i delu ovo moćno otkrivenje (iako potpuno poznato Bogu) nije moglo nastupiti sve do tada. Time mi odmah učimo o principu - *Božije otkrivenje za svako doba može doći samo u to doba, i u specifično vreme.* Pogledajte istoriju Izraela. Božije otkrivenje Mojsiju je došlo samo u specifičnom trenutku istorije, i čak je specifično to da je otkrivenje došlo kada su ljudi zapomagali Bogu. I sam Isus, je došao u punini vremena, i On beše kompletno Otkrivenje Božanstva. I u ovom dobu (Laodikejskom) Božije otkrivenje će doći u skladu sa ovim vremenom. Ono neće zakasniti, niti preuraniti. Razmislite o tome i pažljivo vodite računa, jer mi smo danas u poslednjem vremenu.

POZDRAV

Otk. 1, 4-6. “*Od Jovana na sedam crkava u Aziji; Milost vam i mir, od Onoga Koji jeste, i Koji Beše, i Koji će Doći; i od sedam Duhova koji su pred Njegovim prestolom; i od Isusa Hrista, Koji je Verni Svedok, i Prvorodenog iz Mrtvih, i Vladara Zemaljskih Kraljeva. Njemu koji nas voli, i koji nas je oprao od naših greha u Njegovoj vlastitoj krvi, i načinio nas kraljevima i sveštenicima za Boga i Njegovog Oca; Njemu slava i vlast zauvek! Amen.*”

Reč, Azija, je u stvari Mala Azija. To je mala površina zemlje otprilike veličine naše Indijane. Sedam crkava sa tog mesta su bile posebno uzete mimo svih drugih crkava zbog karakteristika, istih karakteristika koje će se naći kasnije u dobima kroz vekove.

Sedam Duhova ispred prestola je ustvari Duh Koji je bio u svakom od sedam glasnika, dajući im propovedničku službu za vreme u koje su živeli.

A svi pojmovi kao što su, ‘Onaj Koji Jeste’, i ‘Koji Je Bio’, i ‘Koji će Doći’, i ‘Verni Svedok’, i ‘Prvorodenac Od Mrtvih’, i ‘Knez Zemaljskih Kraljeva’, i ‘Alfa i Omega’, i ‘Svemogućí’, su titule i obrazloženja ZA JEDNU ISTU OSOBU, Koja je Gospod Isus Hrist, koji nas je očistio od naših greha Njegovom vlastitom krvlju.

Cilj Duha Božijeg u Jovanu je da predstavi Vrhovno Božanstvo Isusa Hrista i da Božanstvo otkrije kao jednog Boga. Danas postoji ogromna zabluda. A to je da postoje tri umesto jednoga Boga. Ovo otkrivenje koje je Jovan primio od Isusa, Lično, ispravlja tu zabludu. I ne postoje tri Boga, *već jedan Bog u tri službe*. Postoji JEDAN Bog sa tri titule, Otac, Sin, i Duh Sveti. Ovo moćno otkrivenje je imala rana crkva, i ono mora biti obnovljeno u poslednjim danima zajedno sa ispravnom formulom vodenog krštenja.

A sada, moderni teolozi se neće složiti sa mnom jer evo šta su oni napisali u velikom Hrišćanskom magazinu. “To učenje (o Trojstvu) je u samom srcu i srži Starog Zaveta. Isto tako je i u srcu i srži Novog Zaveta. Novi Zavet je isto toliko u suprotnosti kao i Stari Zavet što se tiče učenja da ima više bogova od jednog. No ipak Novi Zavet jasno uči da je Otac Bog, i Sin da je Bog, i da je Duh Sveti Bog, i da ova trojica nisu tri aspekta iste Osobe, već tri osobe koje stoje u istinskom ličnom srodstvu jedna prema drugoj. I tu je velika doktrina o Tri Osobe ali jednom Bogu.”

Oni takođe tvrde, “Bog, prema Bibliji, nije samo jedna osoba, već je on tri osobe u jednom Bogu. To je velika misterija trojstva”.

Ona sigurno jeste. Ali, kako tri osobe mogu biti u jednom Bogu? Ne samo da za tako nešto nema dokaza u Bibliji, već to pokazuje i nedostatak inteligentnog razumevanja. Tri odvojene osobe, iako identične supstance, čine tri boga, ili je jezik izgubio mogućnost svog značenja.

Ali poslušajmo ponovo ove reči, “Ja sam Alfa i Omega, Početak i Završetak, kaže Gospod, Koji Jeste, Koji je Bio, i Koji će Doći, Svemogućí”. Ovo je Božanstvo. To nije samo jednostavno prorok, čovek. Ovo je Bog. I to nije otkrivenje o tri Boga, već JEDNOG Boga, Svemogućeg.

Na početku crkve nisu verovala u tri Boga. Vi ne možete naći takvu vrstu verovanja među apostolima. Ta teorija je došla posle apostolskog doba i stvarno je bila predmet rasprave i glavna doktrina na Nikejskom Koncilu.

Doktrina o Božanstvu je prouzrokovala rasep na dva smera u Nikeji. I od tog rasepa su došle dve krajnosti. Jedna je ustvari otišla u politeizam, verujući u tri Boga, a druga je otišla u unitarizam. Naravno to se desilo u kratkom periodu, ali ipak se dogodilo i mi to imamo evo i danas. Ali otkrivenje crkvama Jovanu Duhom bilo je, “Ja sam Gospod Isus Hrist, i Ja sam SVE to. Nema drugog Boga.” I On je ovde stavio Svoj pečat na ovo Otkrivenje.

Razmislite malo: Ko je bio Isusov Otac? Matej 1:18 kaže, “Ona je začela od Duha Svetoga.” Ali Sam Isus, je tvrdio da je Bog Njegov Otac. Bog Otac i Bog Sveti Duh, kao što mi često koristimo te termine, čine da su Otac i Sveti Duh JEDAN. Zaista oni jesu, inače bi Isus imao dva Oca. Ali zapazite da je Isus rekao da su On i Njegov Otac bili Jedno—*ne dvojica*. To čini JEDNOG Boga. Pošto je ovo istorijska i Biblijska istina, ljudi se pitaju odakle je došlo do vere u troje. To je postala temeljna doktrina na Nikejskom Koncilu 325 godine nove ere. To trojstvo (jedna potpuno nebiblijska reč) je bazirano na Rimskom verovanju u više bogova. Rimljani su imali mnogo bogova kojima su se molili. Oni su se takođe molili svojim precima kao posrednicima. I to im je bio samo korak da daju nova imena starim bogovima, i tako smo mi dobili svece da bi to bilo više Biblijski. Tako, umesto Jupitera, Venere, Marsa, itd., sada su Pavle, Petar, Fatima, Kristofor itd., itd. Oni

nisu mogli načiniti da njihov paganski religiozni sistem deluje samo sa jednim Bogom, i tako su ga oni podelili na tri, a od svetaca su učinili posrednike kao što su ranije imali običaj da to čine od svojih predaka.

Od tada ljudi su izgubili mogućnost razumevanja da postoji samo jedan Bog sa tri službe ili objave. Oni su znali da je po Pismu postojao samo jedan Bog, ali su pokušali da naprave jednu fantazirajuću teoriju da je Bog kao hrpa grožđa; tri osobe sa istim Božanstvom jednako podeljenim na sve. Ali ovde u Otkrivenju je jasno rečeno da je Isus “Taj Koji Jeste”, “Onaj Koji Beše”, i “Koji će Doći”. On je “Alfa i Omega”, što znači da je On od “A do Š” ustvari DA JE SVE TO. On je sve–Svemogući. On je Ruža Saronka, Ljiljan iz Doline, Svetla Zvezda Danica, Pravedni Izdanak, Otac, Sin, i Sveti Duh. On je Bog, Svemogući Bog. JEDAN BOG.

U I Timotejevoj 3:16 kaže, “Bez sumnje, velika je tajna prave pobožnosti: Bog se javio u telu, Duhom je opravdan, anđelima pokazan, paganima propovedan, u svetu verovan, i u Slavu uznesen”. Evo šta Biblija kaže. Ona ovde ne govori ni jednu stvar o prvoj, drugoj, ili trećoj osobi. Ona kaže da je Bog bio objavljen u telu. Jedan Bog. Dakle JEDAN BOG je bio objavljen u telu. To bi trebalo da reši sve nedoumice. Bog je došao u ljudskom obličju. To ga nije učinilo DRUGIM BOGOM. ON JE BIO BOG, TAJ ISTI BOG. I to je otkrivenje za tada, i to je otkrivenje sada. Jedan Bog.

Vratimo se nazad u Bibliju i pogledajmo šta je On bio od početka prema otkrivenju koje nam On sam daje o Sebi. Veliki Jehova se objavio Izraelu u vatrenom stubu. I kao Anđeo Saveza On je živio u tom Vatrenom Stubu i svakodnevno vodio Izraelce. U hramu On je najavio Svoj dolazak u velikom oblaku. A onda se jednoga dana On objavio u telu koje je rođeno od device, koje je bilo pripremljeno za Njega. Taj Bog koji se nastanio iznad šatora Izraelaca sada uzima na Sebe šator od tela i ušatorio se kao čovek među ljudima. Ali On je bio taj ISTI BOG.

Biblija nas uči da je BOG BIO U HRISTU. TELO je bilo Isus. I u Njemu se nastanila sva punina Božanstva, TELESNO. Ništa ne može biti jasnije od toga. To je tajna. To je stvarna istina, i ne može biti jasnija. Pošto On onda nije bio tri osobe, On ni sada ne može biti u trojici. JEDAN BOG. I ovaj isti Bog je postao telo.

Isus je rekao, “Ja sam došao od Boga i Ja idem (nazad) ka Bogu.” Jovan 16:27-28. I to je tačno ono što se i dogodilo. On je nestao sa zemlje Svojom smrću, sahranom, uskrsnućem, i iznesenjem. Onda Ga je Pavle sreo na putu za Damask i tada je On rekao Pavlu, “Savle, Savle zašto Me progoniš?” Pavle je pitao, “A ko si Ti, Gospode?” On je rekao, “Ja sam Isus.” On je bio vatreni stub, zaslepljujuće svetlo. On se vratio nazad tačno onako kako je On rekao da će učiniti. Nazad u isti oblik u kojem je On bio pre nego što se On obukao u formu telesnog šatora. To je tačno onako kako je to Jovan video. Jovan 1:18, “Boga niko nikada nije video; Jedinorođeni Sin, Koji je u naručju Očevom, On Ga je objavio.”

Zapazite šta Jovan kaže da Isus JESTE. On je u Očevom naručju.

U Luki 2:11 se kaže, “Jer vam se danas u Davidovom gradu rodio Spasitelj Koji je Hrist Gospod.” On je bio rođeni Hrist, a osam dana kasnije nakon što je On bio obrezan nazvan je Isus, baš kao što im je i anđeo rekao. Ja sam rođen kao Branham. Kada sam se rodio dali su mi ime Vilijam. On je bio HRIST ali tamo među ljudima bilo Mu je dano ime. Ljudi izvan šatora su mogli videti da je On nazvan Isus. On je bio Gospod Slave, Svemogućí koji se objavio u telu. On je Bog Otac, Sin, i Sveti Duh. On je sve to.

Otac, Sin, i Sveti Duh su samo titule. One nisu imena. I zbog toga mi krštavamo u Ime Gospoda Isusa Hrista, jer to je ime, a ne titula. Dakle, to je ime ovim titulama, kao kad bi vi uzeli tek rođenu bebu koja je sin i dali mu ime. Beba je ono što ona jeste, sin je titula, i zatim mu vi date ime, Petar Petrović Pera. Vi ne krštavate samo u ‘Isusovo Ime’. Ima hiljade Isusa u svetu, a bilo ih je čak i pre Isusa, našeg Spasitelja. Ali samo je jedan od njih rođen kao Hrist, “Gospod Isus Hrist.”

Ljudi kažu za Isusa da je Večni Sin Božiji. A sada nije li to protivrečnost? Ko je ikada čuo da je ‘Sin’ večan? Sinovi imaju početak, ali ono što je večno nikada nije imalo početak. On je Večni Bog (Jehova) objavljen u telu.

U prvoj glavi Evandjelja Svetog Jovana kaže se, “U početku beše Reč i Reč beše sa Bogom, i Reč je bila Bog. I Reč je postala telo i nastanila se među nama.” On je bio Istinski i Verni Svedok Očevoj večnoj Reči. On je bio Prorok i mogao je reći ono što mu je Otac naredio da kaže. On je rekao, “Moj Otac je u meni”. To je ono što je Isus, šator, rekao, “Moj Otac je u Meni.”

Bog ima mnogo titula, 'Naša Pravednost', i 'Naš Mir', i "Uvek Prisutan", 'Otac', 'Sin', i 'Sveti Duh'; ali On ima samo jedno ljudsko ime i to ime je Isus.

Nemojte se zbuniti zbog toga što On ima tri službe i što je On imao trostruku objavu. Na zemlji On je bio Prorok; na nebu On je Sveštenik; i vraćajući se na zemlju, On je Kralj kraljeva. "On Koji Je Bio"—To je Isus, Prorok. "On Koji Jeste"—To je On, Prvosveštenik, posredujući za nas—Onaj Koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti. "Koji Dolazi"—To je dolazeći Kralj. Na zemlji On je bio Reč—Prorok. Mojsije je za Njega rekao, "Gospod vaš Bog će vam podići Proroka kao što sam ja, i ko ne poslušša reči tog Proroka taj će biti odstranjen između ljudi". Zapazite ove činjenice o Isusu. Na zemlji On je bio Prorok, Jagnje, i Sin. Ovo Ga nije načinilo trojicom. To su bile samo objave ili službe Jedne Osobe, Isusa. A sada postoji vrlo omiljen deo Pisma za trojičare koji misle da s time dokazuju svoju misao da u stvari postoji više osoba u Bogu. To je Otkrivenje 5:6-8, "I videh sred prestola i četiri živa bića i sred starešina Jagnje gde stoji kao zaklano, sa sedam rogova i sedam očiju, to su sedam Božijih duhova poslani po svoj zemlji. I On dođe te uze knjigu iz desnice Onoga koji sedi na prestolu. I kada je On uzeo knjigu, četiri živa bića i dvadeset četiri starešine padoše pred Jagnjetom, i svako je imao harfu i zlatne zdele, pune tamjana, a to su molitve svetih." Zaista ovi stihovi, ako bi se izolovali, izgledali bi kao da dokazuju njihovu glavnu misao. Zapazili ste da sam rekao ukoliko bi se stihovi IZOLOVALI. Međutim, čitamo li Otkrivenje 4:2-3 i 9-11 "Odmah se zaneh u Duhu, i vidi, na nebu stajaše presto, i na prestolu seđaše NEKO, i Taj koji seđaše beše na izgled kao kamen jaspis i sard, i okolo prestola beše duga na izgled kao smaragd. I kad živa bića dadoše slavu i čast i zahvalnost Onome Koji sedi na prestolu, Koji živi u sve vekove, padoše dvadeset četiri starešine pred Onim Koji sedi na prestolu, pa se pokloniše Onome Koji živi u sve vekove, te metnuše svoje krune pred presto govoreći, Ti si dostojan, Gospode i Bože naš, da primiš slavu i čast i silu, jer Ti si stvorio sve, i Tvojom voljom sve beše i sve bi stvoreno." A sada, pažljivo razmotrite da u drugom stihu kaže, "JEDAN" (ne dva ili tri, nego JEDAN) je sedeo na prestolu. U trećem stihu kaže, "ON" (NE *oni*) je bio taj, koji je izgledao kao kamen jaspis. U devetom stihu kaže, da su bića dala čast "NJEMU" (ne *njima*). U desetom stihu se kaže da su oni pali pred "NJIM" (ne *njima*) U jedanaestom stihu se kaže da su povikali, "Ti si dostojan O

GOSPODE” (ne *Gospodo*). Takođe u jedanaestom stihu kaže da je OVAJ na prestolu bio “STVORITELJ”, Što je ISUS (Jovan 1:3), Koji je Jehova–Božiji–Duh Starog Zaveta (Postanak 1:1). Ali nemojmo ovde stati. Čitajmo sada u Otkrivenju 3:21, “Onome koji pobedi daću da sedne sa mnom na Moj presto, kao što i Ja pobedih pa sedoh sa svojim Ocem na Njegov presto.” Takođe pročitajmo Jevrejima 12:2, “Gledajući na Isusa, začetnika i usavršitelja vere, koji je umesto radosti koja je bila pred Njim podneo krst prezrevši sramotu, i seo sa desne strane Božijeg prestola.” Primitite da prema samom Isusu, koji je napisao Otkrivenje, On je seo sa Ocem. Duh u Pavlu (Čiji Duh je Hristov Duh, jer je To Duh Proroštva pomoću kojeg Reč dolazi) kaže da je On seo s DESNE STRANE Boga. Ali kad je Jovan pogledao, video je samo “*Jednog*” na prestolu. I to nije bilo samo vidljivo u Otkrivenju 5:6-8, koje sledi nakon Otkrivenja 4:2-3 u periodu vremena, gde mi vidimo “Jagnje” kako uzima knjigu od “NJEGA” Koji je sedeo na prestolu, što je pokazano u Otkrivenju 4:2-3 i 9-10. Šta je to? To je tajna “JEDNOG BOGA.” On (Isus), došao je iz Boga, postao objavljen u telu, umro je i ponovo uskrsnuo, i vratio se u “Očevo Krilo.” Kao što je Jovan rekao, “Jedinorođeni Sin koji je u Očevom krilu, On Ga je objavio.” Jovan 1:18. A sada ovde je bilo vreme za Boga (Mesiju) da se vrati nazad da potražuje Svoju nevestu i zatim da Sebe predstavi (obznani Sebe) Izraelu. Tako mi ponovo vidimo Boga kako stupa napred i čini fizičko zajedništvo sa ljudima kao “Sin Davidov, Kralj Kraljeva i Gospodar Gospodara, i Mladoženja paganske Naveste.” To nisu “Dva” Boga, već jednostavno JEDAN BOG koji se objavljuje u tri moćne službe i titule.

Ljudi su znali da je On bio Prorok. Oni su znali za znak Mesije, koji je mogao doći samo kroz proroka. Jovan 1:44-51, “Filip je bio iz Betsaide, iz Andrijinog i Petrovog grada. Filip je sreo Natanaela i rekao mu, ‘Našli smo Onoga o kome je Mojsije pisao u Zakonu, i Proroci takođe, Isusa iz Nazareta, Josifovog sina.’ A Natanael mu reče, ‘Iz Nazareta može li šta dobro izaći?’ ‘Dođi i vidi,’ odgovori mu Filip. Isus opazi Natanaela gde mu se približava pa reče za njega, ‘Evo pravog Izraelca, u kome nema lukavstva.’ ‘Odakle me poznaješ?’ upita Ga Natanael. ‘Pre nego te Filip pozvao,’ odgovori mu Isus, ‘video sam te pod smokvom. Ravi,’ odvrati mu Natanael, ‘Ti si Sin Božiji, Ti si Kralj Izraelov.’ Isus mu uzvрати, ‘Jer ti rekoh da sam te video pod smokvom, veruješ? Videćeš još veće stvari od toga! Zaista, zaista kažem vam,’

doda Isus, 'videćete otvoreno nebo i anđele Božije gde uzlaze i silaze nad Sinom Čovečijim.'" Sposobnost otkrivanja misli u ljudskim srcima delovala je na Božije izabranike da shvate da je tu bio Mesija, pomazana Reč Božija. Jevrejima 4:12, "U istinu je živa i delotvorna Reč Božija, oštija od svakog dvoseklog mača, i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i sudi namere i misli srca."

Kada Ga je žena na izvoru čula gde joj govori i otkriva misli njenog srca ona Ga je proglasila prorokom, rekavši da će Mesija biti prepoznat po toj izvanrednoj sposobnosti. Jovan 4:7-26, "U to dođe neka žena Samarjanka da zahvati vode. Isus joj reče, 'Daj mi da se napijem.' (Učenici njegovi bejahu otišli u grad da kupe jelo). Samarjanka mu odvratila, 'Kako ti, Jevrej, možeš tražiti od mene žene iz Samarije?' Jer Jevreji se naime ne družu sa Samarjancima. Isus joj odgovori, 'Kad bi ti znala za dar Božiji i ko je Onaj koji ti govori, daj mi da pijem, ti bi od Njega tražila i dao bi ti žive vode.' Odgovori Mu žena, 'Nemaš čime ni zahvatiti, gospodine, a bunar je dubok, odakle ti onda živa voda?' Zar si ti veći od našeg oca Jakova, koji nam dade ovaj bunar, i on sam pio je iz njega, i njegovi sinovi i stoka njegova?' Isus joj odgovori, 'Ko god pije od te vode, opet će ožedneti. Ali ko god će piti vodu koju ću mu ja dati nikada neće ožedneti. Štaviše, voda koju ću mu ja dati postaće u njemu izvor one vode što struji u život večni.' Žena mu reče, gospodine daj mi te vode da više ne žednim i ne dolazim ovamo zahvatati. 'Idi, odgovori joj Isus, zovni svog muža te se vrati ovamo.' 'Ja nemam muža, odvratila mu žena.' 'Dobro si rekla, nemam muža,' nastavi Isus, 'jer si imala pet muževa, a onaj koga sada imaš nije ti muž. To si istinito rekla.' Gospodine vidim da si ti prorok. Naši su očevi proslavljali na ovome brdu, a vi kažete da je Jerusolim mesto gde treba proslavljati.' 'Veruj Mi, ženo, reče joj Isus, dolazi čas kada nećete proslavljati Oca ni na ovoj gori, ni u Jerusalimu. Vi ne znate šta proslavljate; mi znamo šta proslavljamo, jer spasenje dolazi od Jevreja. Ali dolazi čas, i već je tu, kad će pravi molioci slaviti Oca u Duhu i istini; jer Otac takve moliocce želi. Bog je Duh; i koji Ga proslavljaju, moraju Ga slaviti u Duhu i istini.' Žena Mu odgovori, 'Znam da ima doći Mesija, koji se zove Pomazanik; kada On dođe, On će nam sve objaviti. Ja koji govorim s tobom sam Taj,' reče joj Isus."

U Otkrivenju 15:3 se kaže, "Oni pevaju pesmu Mojsija, sluge Božijeg i pesmu JAGNJETA, pevajući, Velika su i divna Tvoja dela, Gospode Bože Svemogućí; Pravedni su i istiniti Tvoji putevi, Ti Kralju

svetih.” Da li primećujete ovo? JAGNJE, Prvosveštenik drži Svoju krv kao žrtvu na prestolu milosti za naše grehe, a istovremeno je to Gospod Bog Svemogućí. To je Njegova sadašnja služba. To je ono što On sada radi zastupajući nas Svojom krvlju za naše grehe. Ali jednog dana Jagnje će postati Lav Judinog plemena. Ono će doći u sili i slavi sa Svojim autoritetom i zavladaće kao Kralj. On je dolazeći Kralj ove zemlje. Naravno, s tim se ne kaže da On nije Kralj sada. Jer On je naš Kralj, Kralj Svetih. Upravo sada to je duhovno kraljevstvo. To nije od sistema ovog sveta kao što ni mi nismo od ovog sveta. To je razlog što mi delujemo drugačije nego ovaj svet. Naša domovina je na nebu. Mi odražavamo Duha iz sveta odakle je naše nanovorodenje, gde je Isus Kralj. I zbog toga naše žene ne oblače odeću muškaraca i ne seku kosu i ne upotrebljavaju ovu kozmetiku i ostale stvari koje svet tako mnogo voli. Radi toga se naši ljudi ne opijaju i ne puše i ne zanose se gresima. Naša oblast je oblast iznad greha i to je u sili kroz moć, koja je u Duhu Hristovom, koji se nastanio u nama. Svako kraljevstvo na zemlji će biti srušeno, ali će naše ostati.

Upravo smo govorili o službama i objavama jedinog istinitog Boga i posmatrali smo Njegovu slavu proučavanjem Pisma. Ali On ne može biti upoznat na intelektualni način. On se spoznaje duhovno; kroz Duhovno otkrivenje. Taj isti Jedan koji je obznanjen kao Isus nakon što je uskrsnuo telo je otišao nazad u vatreni stub. Ali On je obećao da će ponovo doći i nastaniti se u Svoje ljude Duhom. I na dan Pentakosta taj vatreni stub je sišao dole i razdelio se na plamene jezike na svakog od njih. Šta je Bog s tim učinio? On je razdelio Sebe crkvi, dajući svim tim muškarcima i ženama deo Sebe. On je razdelio Sebe u Njegovoj crkvi baš kao što je On rekao da će učiniti. U Jovanu 14:16-23, “Ja ću moliti Oca, i On će vam dati drugog Utešitelja, koji će ostati s vama zauvek; Duha Istine kojeg svet ne može primiti, jer niti Ga vidi niti Ga poznaje. Ali vi Ga poznajete, jer On boravi s vama, i jer će biti u vama. Ja vas neću ostaviti kao siročad. Ja ću se vratiti k vama. Još malo, i svet Me neće više videti, ali vi ćete Me videti, zato što Ja živim, i vi ćete živeti takođe. U taj dan spoznaćete da sam Ja u svom Ocu, vi u Meni i Ja u vama. Ko pozna Moje zapovesti, i vrši ih, to je onaj koji Me ljubi. A ko Mene ljubi, njega će ljubiti Otac Moj, i Ja ću ga ljubiti, i objaviću mu Sebe. Gospode, reče mu Juda, ne Iskariotski, kako to da ćeš Ti Sebe objaviti nama, a ne svetu? Odgovori mu Isus, Ako Me ko ljubi, držaće Moju reč, i Moj će ga Otac ljubiti, i Mi ćemo doći k njemu, i kod njega

se nastaniti.” On je rekao da će moliti Oca, koji će poslati drugog Utešitelja koji je u stvari već bio SA njima (učenicima) ali NE U njima. To je bio Hrist. A zatim u dvadeset trećem stihu, govori o Sebi i Ocu, On je rekao *Mi ćemo doći*. Tu je to, “Dolazi Duh, *Isti Duh Božiji* koji se objavio kao Otac, i kao Sin, i objaviće se još u mnogima”–JEDAN BOG, koji je Duh. I zbog toga niko ne može s pravom reći da je sveti čovek papa ili da je sveti čovek biskup ili sveštenik. SVETI ČOVEK je Hrist–Sveti Duh u nama. Otkud onda ima pravo religiozno rukovodstvo da kaže da obični ljudi nemaju pravo reći ni reč? Svaki pojedinac ima pravo da nešto kaže. Svaki pojedinac ima svoj posao i službu. Na dan Pentakosta Sveti Duh je došao i razdelio Sebe svima, i tako se ispunilo ono što je Hrist govorio, “U taj dan saznaćete da sam Ja u Svom Ocu, vi u Meni i Ja u vama.” Jovan 14:20. Veliki Ja Jesam, Svemogućí Bog, došao je kao Duh da ispuni Svoju istinitu crkvu. On ima pravo da deluje gde On hoće, i nad kime On želi. Mi ne proglašavamo nikakve “svete ljude” među nama, već je cela istinska zajednica Gospodnja sveta, zbog prisustva Svetog Duha. To je On, Sveti Duh, koji je svet, a ne zajednica sama po sebi. *Sada to je otkrivenje: Isus Hrist je Bog*. Jehova Staroga Zaveta je Isus Novog. I nije važno koliko silno vi pokušavate, vi ne možete dokazati da postoje tri Boga. Ali takođe je potrebno otkrivenje Svetim Duhom da bi vi mogli shvatiti istinu da je On Jedan. I potrebno nam je otkrivenje koje omogućava da vidimo da je Jehova Starog Zaveta Isus Novog Zaveta. Sotona se uvukao u crkvu i zaslepeo ljude da ne vide ovu istinu. I kada su oni postali zaslepljeni u odnosu na to, ne zadugo Rimska crkva je prestala krštavati u Ime Gospoda Isusa Hrista. I ja priznajem da je neophodno stvarno otkrivenje od Svetog Duha za spoznanje istine o Božanstvu kada smo mi usred tolikog mnoštva izvrtanja Pisma. Ali pobednička crkva koja ne može biti nadvladana izgrađena je na otkrivenju, tako da mi možemo prihvatiti Boga koji nam otkriva Svoju istinu. U stvari, vama i nije potrebno otkrivenje o vodenom krštenju. To je baš tamo upravo gledajući vas u lice. Zar bi bilo moguće da su apostoli skrenuli pogrešnim putem od direktne naredbe Gospodnje da krste u Ime Oca, i Sina, i Svetog Duha i zatim ih naći u svojevnoj neposlušnosti? Oni su znali koje je to bilo Ime, i zato nema ni jednog mesta u Pismu da su oni krštavali drugačije nego u Ime Gospoda Isusa Hrista. Zdrav razum vam kaže da je knjiga Dela Apostolska crkva u akciji, i ako su oni krštavali na taj način, znači da je to način krštavanja. Ukoliko mislite da

je ovo kategorično, šta ćete onda misliti o ovome? Svako ko nije kršten u Ime Gospoda Isusa Hrista treba da bude kršten ponovo. Dela 19:1-6, “Dok je Apolo boravio u Korintu, Pavle, pošto je prošao gornje predele, dođe u Efez, gde nađe neke učenike te ih upita: ‘Jeste li primili Duha Svetoga od kad ste poverovali?’ ‘Ne, nismo ni čuli da postoji Duh Sveti,’ rekoše oni. ‘Kojim ste onda krštenjem kršteni?’, nastavi Pavle. ‘Jovanovim krštenjem,’ odvratiše. ‘Jovan je krstio,’ reče Pavle, krštenjem pokajanja, a narodu je govorio da veruje u Onoga koji će posle njega doći, to jest u Hrista Isusa.’ Kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa. I kad je Pavle položio na njih ruke, siđe na njih Duh Sveti. Tada počеше govoriti tuđim jezicima i prorokovati.” Eto, tu je to. Ovi dobri ljudi u Efezu čuli su za dolazak Mesije. Jovan je propovedao o Njemu. Oni su bili kršteni za pokajanje, i gledali su u PRAVCU vere u Isusa. Ali sada je bilo vreme da se gleda NAZAD na Isusa i biti kršten za OPROŠTENJE greha. Bilo je vreme za primanje Svetoga Duha. I kada su bili kršteni u Ime Gospoda Isusa Hrista, Pavle je na njih položio svoje ruke i Sveti Duh je tada sišao na njih.

O, ti ljudi u Efezu su bili dobri ljudi; i ako je neko imao pravo na to da se oseća sigurno, to su bili oni. Vidite li koliko su daleko oni otišli. Oni su otišli skroz do prihvatanja dolaska Mesije. Oni su bili spremni za Njega. Ali vidite li i pored toga oni su Ga zaobišli. On je već došao i otišao. Oni su trebali biti kršteni u Ime Gospoda Isusa Hrista. I oni su trebali biti ispunjeni Svetim Duhom. Ako ste bili kršteni u Ime Gospoda Isusa Hrista, Bog će vas ispuniti Njegovim Duhom. To je Reč. Dela 19:6 koje smo mi čitali su bila ispunjenje Dela 2:38, “Pokajte se, i neka se *svaki* od vas krsti u ime Isusa Hrista za oproštenje greha; tako ćete primiti dar Duha Svetoga.” Vidite, Pavle je Duhom Svetim rekao tačno ono što je rekao Petar kroz Duha Svetog. I ono što je bilo rečeno NE MOŽE biti promenjeno. To treba biti isto od Pentakosta pa sve dok poslednji izabrani ne bude kršten. Galaćanima 1:8, “Ali ako vam čak i mi, ili anđeo s neba, propoveda evanđelje različito od onoga koje smo vam mi propovedali, neka je proklet.” Sada neki od vas ljudi koji ste Jedinovci (skup organizacija koje veruju u jednog Boga) krštavate pogrešno. Vi krštavate kao da se zaranjanjem u vodu dobija nanovorodenje, a s time i spasenje. Nanovorodenje ne dolazi kroz vodu; to je po delovanju Duha. Čovek koji je Duhom Svetim dao zapovest, “Pokajte se i svako od vas neka se krsti u ime Gospoda Isusa,” nije rekao da voda nanovorađa. On kaže da je to samo molba “Bogu za

dobru savest.” To je sve. I Petrova 3:21, “Voda, koja odgovara ovoj slici, spasava sad i vas, (krštenje, koje se ne sastoji u uklanjanju telesne nečistoće, nego u molbi Bogu za dobru savest,) posredstvom vaskrsenja Isusa Hrista.” Ja tako verujem.

Ako je neko dobio pogrešnu ideju da istorija može dokazati krštenja u vodi na neki drugi način osim u ime Gospoda Isusa Hrista, ja bih mu savetovao da veoma dobro razmotri istoriju i da pronade to za sebe. Ovde imamo jedan istinit zapis o Krštenju koje se desilo u Rimu stote godine Nove Ere i to je objavljeno u Tajm (Time) magazinu od 5. decembra 1955. godine. “Đakon je podigao ruku, Publius Decius je prošao kroz vrata spreman za krštenje. U bazenu do pojasa u vodi bio je Markus Vaska, trgovac s drvima. I sa radosnim izrazom lica Markus je stajao dok je Publius ulazio u bazen do njega. ‘Kredo?’ on je upitao. ‘Kredo,’ odgovorio je Publius. ‘Ja verujem da moje spasenje dolazi od Isusa Hrista, koji je bio razapet pod Poncijem Pilatom. Sa Njim ja sam umro da bih sa Njim imao Večni Život.’ Tada je osetio snažne ruke kako ga podupiru, a sam se prepustio da bude zaronjen nazad u bazen, i na svoje uši je čuo Markusov glas: ‘Ja te krštavam u Ime Gospoda Isusa’, a hladna voda je prekrila njegovo biće.”

Skroz napred sve dok ova istina nije bila izgubljena (i nije se vratila sve do ovog zadnjeg doba—to potiče od Nikejskog Sabora pa sve do ovog veka) oni su krštavali u Ime Gospoda Isusa Hrista. Ali to se vratilo nazad. Sotona ne može sakriti otkrivenje koje Duh želi da da.

Pa, ako bi bila tri Boga vi biste se mogli krstiti u Oca, i u Sina, i u Svetog Duha. **ALI OTKRIVENJE DATO JOVANU** je bilo da je samo **JEDAN BOG**, i da je Njegovo Ime **GOSPOD ISUS HRIST**, i vi krštavate samo u **JEDNOG** Boga i samo jednog. To je razlog zašto je Petar krstio tako na dan Pentakosta. On je trebao da bude istinit prema otkrivenju koje je bilo, “Stoga neka sav dom Izraelov sigurno zna da je Bog učinio tog **ISTOG ISUSA**, koga ste vi razapeli, i **GOSPODOM** i **HRISTOM**.” Tu je On. “**GOSPOD ISUS HRIST**.”

Ako je Isus ‘**OBOJE**’ i Gospod i Hrist, onda On (Isus) jeste, i ne može biti ništa drugo do “Otac, Sin i Sveti Duh” u **JEDNOJ** Osobi objavljenoj u telu. To **NIJE** “Bog u tri osobe, blagoslovljeno trojstvo,” već **JEDAN BOG**, **JEDNA OSOBA** sa tri glavne titule, sa tri službe, koje su objavljene u tim titulama. Čujte ovo još jednom. Ovaj isti Isus je “**OBOJE** Gospod i Hrist. Gospod (Otac) i Hrist (Sveti Duh) su Isus, jer On (Isus) je oboje (Gospod i Hrist).

Pa ako nam to ne pokazuje istinsko otkrivenje Božanstva, ništa drugo neće. Gospod NIJE neko drugi; Hrist NIJE neko drugi. Ovaj Isus je Gospod Isus Hrist–JEDAN BOG.

Jednoga dana Filip je rekao Isusu, “Gospode, pokaži nam Oca i to će nam biti dovoljno.” Isus mu je odgovorio, “Toliko sam vremena s vama i ti Me nisi upoznao? Ko je video Mene video je Oca, pa kako ti kažeš, “Pokaži nam Oca? Ja i Moj Otac smo Jedno.” Ja sam to jednom citirao i jedna gospođa je rekla, “Samo trenutak, gospodine Branham, tvoja žena i ti ste jedno.”

Rekao sam, “Ne na takav način.”

A onda je ona rekla: “Oprostite?”

A onda sam joj ja rekao, “Da li vi sada vidite mene?”

Rekla je: “Da.”

A onda sam je pitao, “Da li vidite moju ženu?”

Rekla je: “Ne.”

Rekao sam, “Vidite to jedinstvo je drugačije vrste, jer je On rekao, Kada vi vidite Mene, vi vidite Oca.”

Prorok je rekao da će u večernje vreme biti svetlo. I u jednoj duhovnoj pesmi tekst ide ovako:

“Biće svetlost u večernje vreme,
Stazu slave ćete sigurno pronaći,
U vodenom putu, svetlost je danas,
Uronjeni u drago Ime Isus.
Mladi i stari, pokajte se za svoje grehe,
Sveti Duh će sigurno ući unutra.
Jer večernje svetlo je već došlo,
To je potvrda da su Bog i Hrist jedno.”

Nedavno sam imao razgovor s jednim Jevrejskim Rabinom. On mi je rekao, “Vi Pagani ne možete podeliti Boga na tri dela i dati ga Jevreju. Mi to bolje razumemo.”

A ja sam njemu rekao, “To je upravo tako Ravi, mi ne delimo Boga na tri dela. A mislim da i vi verujete prorocima, zar ne?”

A on će mi na to, “Sigurno da verujem.”

“Da li verujete Isaiji 9:6?”

“Da.”

“Pa o kome prorok govori?”

“Mesiji.”

Rekao sam, “U kakvom odnosu će biti Mesija sa Bogom?”

On je rekao, “On će biti Bog.”

Rekao sam, “To je tačno.” Amen.

Zato vi ne možete podeliti Boga u tri osobe ili tri dela. Ne možete reći Jevreju da postoje Otac, i Sin, i Duh Sveti. On će vam odmah reći odakle dolazi ta ideja. Jevreji znaju da je ta veroispovest bila osnovana na Nikejskom Saboru. Nije ni čudo što nas oni preziru kao pagane.

Mi govorimo o Bogu koji se ne menja. A tako isto veruju i Jevreji. No crkva je nepromenljivog Boga izmenila od JEDNOG u TRI. Ali svetlo se vratilo u večernje vreme. *I kako je očigledno, da je ova istina došla baš u vreme kada se Jevreji vraćaju u Palestinu.* Bog i Hrist su JEDNO. Ovaj Isus jeste OBOJE GOSPOD I HRIST.

Jovan je imao otkrivenje, i ISUS je bio Otkrivenje, i On je manifestovao Sebe pravo ovde u Pismu, “JA SAM ONAJ Koji Je Bio, Koji Jeste i Koji će Doći, Svemogućí. Amen!”

Ako je otkrivenje iznad vas, pogledajte gore i tražite to od Boga. To je jedini način da ga ikada dobijete. Otkrivenje treba da dođe od Boga. Ono nikada ne dolazi od ljudskog, prirodnog talenta, već Duhovnim talentom. Vi biste čak mogli naučiti napamet Pismo, i pored toga što je to divno, to neće proizvesti to. To treba da bude otkrivenje koje dolazi od Boga. U Reči se kaže da ni jedan čovek ne može reći da Isus jeste Hrist osim po Duhu Svetom. Vi treba da primite Svetoga Duha i tek onda, i jedino onda, Duh vam može dati otkrivenje da Isus jeste Hrist: Bog, Pomazanik.

Nijedan čovek ne zna stvari Božije osim Božijeg Duha i onom kome Duh to otkrije. Zato mi trebamo prizivati Boga za otkrivenje više nego bilo šta drugo na svetu. Mi smo prihvatili Bibliju, mi smo prihvatili njene velike istine, ali ona još nije stvarna većini ljudi zbog toga što otkrivenje Duhom nije tamo prisutno. Njima Reč nije bila oživljena. Biblija kaže u II Korinćanima 5:21 da smo mi postali pravednost Božija našim jedinstvom sa Isusom Hristom. Jeste li to razumeli? Tu se kaže da smo MI SAMA PRAVEDNOST SAMOGA BOGA time što SMO U HRISTU. Tu se kaže da je On (Isus) postao

GREH za nas. Ovde se ne kaže da je On postao grešan, već da je postao GREH radi nas da bismo mi jedinstvom sa Njim mogli postati PRAVEDNOST Božija. Ako mi prihvatimo tu činjenicu (a mi to moramo) da je On bukvalno postao GREH radi nas, Njegovom zamenom za nas, onda mi takođe moramo prihvatiti činjenicu da smo mi našim jedinstvom sa Njim postali SAMA PRAVEDNOST Božija. Odbaciti jedno značilo bi odbaciti drugo. A prihvatiti jedno znači prihvatiti drugo. Sada, mi znamo da Biblija tako kaže. To ne može biti porečeno. Ali otkrivenje toga nedostaje. To nije stvarno većini dece Božije. To je za njih samo dobar stih u Bibliji. Ali nama je potrebno da to bude OŽIVLJENO. To će učiniti otkrivenje.

Dopustite mi da uđem u jedno područje koje će vas začuditi, a u isto vreme i pomoći vam. Teško da ima onih koji proučavaju Bibliju, a koji ne veruju da je Novi Zavet bio originalan na Grčkom jeziku. I svi veliki učenjaci Biblije kažu da je Bog dao svetu tri velike nacije sa tri velika doprinosa za Evandjelje. On je dao Grke koji su dali univerzalan jezik. On nam je dao Jevreje, koji su nam preneli istinsku religiju i istinsko poznanje Boga kao Spasitelja. On nam je dao Rimljane koji su nam dali jedinstvenu imperiju sa zakonom i sistemom puteva. Prema tome mi imamo istinsku religiju, jezik sa kojim se ona izražava mnogim ljudima, vladu i puteve da sve to fizički prenese. I istorijski gledajući ovo izgleda u redu. Zato danas učenjaci Grčkog jezika kažu da je Grčki jezik iz Biblijskih dana toliko savršen i tačan i da ukoliko bi student Grčkog jezika bio precizan i prefinjen gramatičar on bi mogao istinski znati tačno sve što uči Reč Novog Zaveta. Ali nije li to samo teorija? Je li to istina? I nije li tako da svaki učenjak Grčkog jezika koji ima ugled u jednoj denominaciji vodi debatu i prepirke sa studentom u drugoj denominaciji, i nije li tako da su njihovi argumenti temeljeni na identičnim Grčkim rečima i identičnim gramatičkim pravilima? Naravno da je to tako. Čak tamo ranije u Pergamskom dobu, upravo pred Nikejski Sabor iz 325 godine bila su dva velika učenjaka, Arije i Atanazije koji su se ogradili doktrinama baš po pitanju Grčke reči. Njihova debata je bila toliko žestoka i proširila se po svetu da su istoričari rekli, svet se razdelio zbog diftonga zvuka [zvuk dva samoglasnika u istom slogu.] Pa, ako je Grčki tako savršen, i toliko određen od Boga, zašto je onda bilo toliko rasprava? Sigurno je da Bog nije imao nameru da nam da svima znanje Grčkog? Zato i danas mi imamo argumente u vezi sa Grčkim. Uzmite na primer knjigu,

“Hristova Paralizovana Crkva Ozračena X Zracima” od dr. Mekrosana (McCrossan). U njoj on navodi nekoliko citata od renomiranih Grčkih gramatičara, i nastoji dokazati sebi na zadovoljstvo da nepromenljiva pravila Grčke gramatike dokazuju ubedljivo Biblijsko učenje da je čovek kršten Svetim Duhom posle nanovo-rođenja. On takođe izričito tvrdi da žena može stati za propovedaonicu zato što reč proročanstvo znači propovedati. Ali da li je on uspeo ubediti druge učenjake Grčkog jezika, koji su isto toliko sposobni kao on? Nikad. A ono što bi vi trebali u ovom slučaju uraditi je da čitate mišljenje ovih učenjaka, koji imaju suprotan stav i da čujete njihove proučavane citate. Sada nije istina samo što bih ja na primer rekao, i zbog toga podimo korak dalje. Postoje neki učenjaci Biblije koji tvrde da su originalni izvorni spisi manuskripti bili napisani na Aramejskom, koji je bio Isusov jezik i jezik ljudi Njegovog vremena. Oni tvrde da ljudi nisu govorili i pisali na Grčkom kao što se to obično pretpostavlja. Dakle, činjenica je da su naši istoričari podeljeni po tom pitanju. Imamo na primer, Dr. Šonfilda (Schonfilda), najbriljantnijeg učenjaka iz tog područja koji je na svoje zadovoljstvo dokazao da je Novi Zavet pisan na standardnom Grčkom jeziku kojim su govorili ljudi tih dana. On je izgradio divnu stavku za svoje verovanje, baziranu na raznim dokumentima, koji su mu na raspolaganju. Ali, ovde je još jedan renomirani učenjak, Dr. Lamsa, koji je ubeđen da je Novi Zavet pisan na Aramejskom i on nema nikog drugog do briljantnog istoričara Tojnbija (Toynbee), da podrži njegovu tvrdnju da je Aramejski, a ne Grčki bio jezik ljudi tog vremena, pa tako izgleda moguće da je Novi Zavet prvo pisan na Aramejskom. Međutim, pre nego što dublje dodirnemo ovu temu, razmotrimo obe verzije; King Džemsa i prevod od Dr. Lamsa-e. Na naše zadovoljstvo mi nalazimo reči koje su začuđujuće identične i nemaju razlike u sadržaju ili doktrini. Mi čak možemo zaključiti da nam je Bog dozvolio da novo otkrivene izvorne spise i razmatranja poznatih tekstova dođu pred nas i da nam dokažu autentičnost onog što smo već imali. I mi nalazimo da ako se prevodioci mogu međusobno boriti, citati Pisma se ne suprostavljaju.

Zato možete videti da ne možete bazirati interpretaciju na naučnom znanju jezika kojim je napisana Biblija. Pa ako vi to još uvek ne možete videti zbog toga što ste umno umotani u veo tradicionalnog mišljenja ovde je i poslednji prikaz. Niko ne sumnja u ono što su književnici i fariseji veliki učenjaci 33. godine Nove Ere znali po pitanju tačnosti

zakona gramatike, i tačnog značenja reči kojima je bio napisan Stari Zavet; ali i pored njihovog izvanrednog znanja oni su propustili otkrivenje Božije obećane Reči objavljene u Sinu. On je bio postavljen od knjige Postanka do proroka Malahije, u svim poglavljima i sve je to bilo usmereno na Njega i Njegovu službu, a ipak osim samo nekolicine koji su bili prosvetljeni duhom, oni su ga potpuno propustili.

Mi sada ovde dolazimo do zaključka, do takvog zaključka koji smo već pronašli u Reči. Koliko god da mi verujemo u traženje najboljih manuskripta s kojima ćemo dobiti najbolji mogući izveštaj o Reči, ipak na taj način nikada nećemo dobiti istinsko značenje toga kroz izučavanje i upoređivanje citata Pisma, ma koliko god da smo iskreni. OTKRIVENJE OD BOGA JE ONO ŠTO ĆE TO UČINITI JASNIM. A TO JE TAČNO ONO ŠTO JE I PAVLE REKAO, “I MI O TOME GOVORIMO, NE REČIMA KOJE UČI LJUDSKA MUDROST, NEGO REČIMA KOJE UČI SVETI DUH.” I Korinćanima 2:13. Istinito otkrivenje je Božije tumačenje Njegove vlastite Reči kroz potvrđenje onoga što je obećano.

Ne bih želeo da iko misli i da bude u zabludi misleći da ja ne verujem u preciznost Reči kao što je mi sada imamo. Ja verujem da je ova Biblija precizna. Isus je izrazio verodostojno Stari Zavet kada je bio ovde na zemlji i to se ispravno sastavilo u ovaj naš Novi Zavet. U vezi sa time nema greške, mi imamo nepogrešivu Reč Božiju danas, a nijedan čovek se ne bi smeo usuditi da joj nešto oduzme ili doda. I potreban nam je isti Duh, koji je to predao, da nas to i nauči.

O, kako nam je potrebno Duhovno otkrivenje. Nama nije potrebna nova Biblija, niti neki novi prevod, iako su neki prevodi veoma dobri, i ja nisam protiv njih, ALI NAMA JE POTREBNO OTKRIVENJE DUHOM. I hvala Bogu, što možemo imati ono što nam je potrebno, jer Bog želi da nam da otkrivenje Njegove Reči kroz Njegov Duh.

Neka bi Bog počeo kroz Njegovog Duha da nam daje neprekidno otkrivenje, koje donosi život i pobedu. O, kad bi crkva mogla samo da dobije sveže otkrivenje i kroz to postala živa objava Reči, mi bismo činili veća dela i tako proslavili Boga našeg Oca na nebu.

OSLOBOĐENI OD GREHA

Otkrivenje 1:5, “*Njemu Koji nas ljubi, i koji nas je oprao od naših greha Svojom Vlastitom krvlju.*” Ta reč “oprao” u stvari znači

“oslobodio”–“Oslobodio nas od naših greha Svojom Vlastitom krvlju.” Nije li to divno? Imate li duhovni um? Jeste li vi ovo razumeli? To je bila Njegova VLASTITA krv koja nas je potpuno oslobodila od naših grehova. To nije bila ljudska krv. Već je to bila krv Božija. Petar ju je nazvao krv Hristova. Pavle ju je nazvao krv Gospodnja, i krv Isusova. To nisu tri osobe, već JEDNA osoba. I ovde je ponovo to otkrivenje, JEDAN Bog. Taj svemogući Bog Jehova, došao je dole i načinio Sebi telo rođenjem kroz devicu i onda se nastanio u njemu, da bi ta krv bila Božija krv koja će nas osloboditi (potpuno nas oslobađa) od naših grehova i predstavlja nas neukaljane pred Njim u neizmernoj radosti.

Da li želite jedan Staro-zavetni simbol toga? Vratimo se nazad u Edenski Vrt. Kad su prve vesti došle u slavu da je sin, Adam, postao izgubljen, da li je Bog tada poslao anđela? Da li je On poslao sina? Da li je On poslao nekoga sličnog nama? Ne, On je došao SAM da otkupi tog izgubljenog sina. Haleluja! Bog nije poverio svoj plan spasenja drugome. On je verovao samo Sebi. Bog je postao telo i nastanio se među nama i otkupio nas Sebi. Mi smo spašeni “krvlju Božijom.” Večni Bog se nastanio u smrtno telo sa ciljem da odstrani greh. On je postao Jagnje sa ciljem da prolije Svoju krv i da time obuče veo. Razmotrite ovo. Pošto je to krv Božija, to je savršena krv; pa ako nas savršena krv oslobađa iz vlasti ropstva i prljavštine greha, tada je oslobođenje savršeno i kompletno. Zato sada nema više osude. “Ko će podići optužbu protiv izabranika Božijih? Bog je onaj koji ih opravdava (proglašava nas pravednima). Ko je taj koji će ih osuditi? Isus Hrist koji je umro...” Rimljanima 8:33-34. Tu je to. Njegova smrt dala je nama krv. Krv nas je oslobodila. Sada nema osude. Kako može i biti? Nema ničega zbog čega bi trebali biti optuženi, jer nas je krv oslobodila od greha. Mi smo slobodni, i bez krivice smo. Nemojte slušati ljude, slušajte Reč. Vi ste oslobođeni krvlju.

Zato se nemojte ponovo vezati tradicijama i veroispovestima ili organizacijama. Nemojte dopustiti da vas prevare slušajući one koji poriču silu Reči i poriču da Isus spašava, leči, i ispunjava Svetim Duhom i silom. Vi ste Božiji slobodni ljudi, oslobođeni Njegovom vlastitom krvlju. Ako još uvek polazete veru u vaše veroispovesti i denominacije, sigurno je da ste izgubili vašu veru u Reč.

KRALJEVI I SVEŠTENICI

Otkrivenje 1:6, “*I On nas je učinio kraljevima i sveštenicima za Boga, svoga Oca; Njemu slava i vlast u veke vekova. Amen!*” “*On nas je učinio!*” O, postoje određene istine, koje treba da naglasimo. Ovo je jedna od njih. ON! ON NAS JE NAČINIO! Spasenje je Njegovo delo. Spasenje je od Gospoda. Sve je iz milosti. On nas je otkupio sa svrhom. On nas je kupio sa svrhom. Mi smo kraljevi, duhovni kraljevi. O, mi ćemo biti kraljevi na zemlji sa Njim kada On sedne na Svoj presto. Ali sada, mi smo duhovni kraljevi i mi vladamo nad duhovnim kraljevstvom. U Rim. 5:17, se kaže, “Jer ako je dakle prekršajem jednoga i posredstvom jednoga zavladała smrt, mnogo će sigurnije oni koji primaju izobilje milosti i dar pravednosti vladati snagom života po jednome, Isusu Hristu.” I u Kološanima 1:13, “On koji nas istrgnu iz vlasti tame, i prenese u kraljevstvo (vladavinu) Svoga ljubljenog Sina.” Upravo sada mi vladamo sa Hristom, imajući vlast nad grehom, svetom, telom, i đavolom. Izražavajući Njegovu slavu i čast; izražavajući SEBE, jer je to Hrist u nama, želeći i čineći ono što je Njemu ugodno. Da, zaista, čak i sada mi sedimo u nebeskim mestima u Hristu Isusu. “I načinio nas je sveštenicima.” Da, sveštenicima Njemu, dajući mu duhovnu slavu i posvećenih usana. Zato provodimo život kao ugodnu žrtvu Njemu. Slaveći Ga u Duhu i istini. Posredujući i moleći se. Kraljevi i sveštenici našem Bogu. Zato nije čudo što svet ne prihvata takve, jer smo mi posebni ljudi revnujući dobrim delima. Mi smo bili ponovo stvoreni u Njemu da bi bili deca poput našeg Oca.

BOG KOJI DOLAZI

Otkrivenje 1:7, “*Evo, On ide sa oblacima; i svako će Ga oko videti, i oni koji Ga probodoše, i radi Njega će proplakati svi narodi na zemlji. Da. Amen.*”

On dolazi. Isus dolazi. Bog dolazi. Prorok dolazi. Kralj i sveštenik dolazi. SVE u SVEMU dolazi. Dođi brzo, Gospode Isuse. Amen.

On dolazi. On dolazi u oblacima, oblacima slave kao kada je bio viđen na Gori Preobraženja. Njegove haljine su sijale dok je bio obavijen silom Božijom. I, svako oko će Ga videti. To znači da ovo nije uznesenje. Ovo je čas kad On dolazi da preuzme svoje pravedno mesto kao Svetski Vladar. Ovo je momenat kada će oni koji su Ga proboli sa

njihovim veroispovestima i denominacijskim doktrinama oplakivati, a svi ljudi će kukati zbog nasilja nad Njim, Koji je Reč.

Ovo je priča iz otkrivenja prikazana u Zahariji 12:9-14. Zaharija je ovo prorokovao otprilike dve i po hiljade godina ranije. A to se upravo treba dogoditi. Slušajte. “U onaj dan tražiću da uništim sve narode koji dođu na Jerusalim. A na dom Davidov i na stanovnike Jerusalima izliću Duh milosti i molitava: i gledaće na Mene koga su proboli...” Sada, kada se Evandjelje vraća Jevrejima? To je kada se završe dani Pagana. Evandjelje je spremno da se vrati Jevrejima. O, kad bih samo mogao da vam kažem nešto što se treba dogoditi upravo u ovom našem danu. Ova velika stvar koja se treba dogoditi biće prenesena u Otkrivenje 11 i podići će ova dva svedoka, ta dva proroka, Mojsija i Iliju, vraćajući Evandjelje nazad ka Jevrejima. Mi smo spremni za to. Sve je po redu. Kao što su Jevreji doneli poruku Paganima, isto tako će je Pagani vratiti nazad Jevrejima, i doći će uznesenje.

A sada, setite se šta smo čitali u Otkrivenju i Zahariji. Obe stvari dolaze odmah nakon progonstva. Crkva Prvo-rođenih ne ide kroz progonstvo. Mi to znamo. Biblija nas tako uči.

U to vreme ona kaže da će Bog izliti Svoga Duha na dom Izraelov. To je isti Duh koji je bio izliven na pagane u njihovom danu. “I gledaće na Mene koga su proboli, naricaće nad Njim kao nad sinom jedincem, gorko će Ga oplakivati kao svoga prvenca. U onaj dan biće plač velik u Jerusalemu; poput plača Hadad-rimonskog u ravnici Megidonskoj. I plakaće zemlja, svaka porodica za se, porodica doma Davidova za se, i žene njihove za se; porodica doma Natanova za se, i žene njihove za se...” i svaki dom ponaosob kad On dođe na oblacima slave u Svom Drugom Dolasku. Ti Jevreji koji su Ga proboli, videće Ga kao što se kaže u drugom delu Pisma, “Gde si dobio ove rane?” i On će reći “U kući mojih prijatelja.” To neće biti vreme oplakivanja samo za Jevreje koji su odbacili Mesiju već će biti vreme oplakivanja i za one koji su ostali od Pagana, koji su Ga odbacili kao Spasitelja ovog dana.

Tu će biti plakanje i jecanje. Uspavana devica će jecati. Ona predstavlja crkvu koja je odbila da nabavi ulje (simbol Duha Svetoga) u njihovim lampama (simbol tela ili posude za ulje) sve dok to nije bilo prekasno. Nije da oni nisu bili dobri ljudi. Bili su device a to je znak visokog morala. Ali oni nisu imali ulja u svojim lampama tako da su bili izbačeni tamo gde je bio plač i škrgut zubi.

Nađimo simbol ovoga u knjizi Postanka, 45. glava, gde Josip sreće svoju braću u Egiptu i njima otkriva sebe. Postanka 45:1-7, “Josip se više nije mogao savladati pred onima koji su ga okruživali, pa povika: Neka svi odstupe. Tako niko nije ostao s Josipom kad se otkrio svojoj braći. Briznuo je u glasan plač, da su ga i Egipćani i Faraonov dom mogli čuti. I Josip reče svojoj braći, Ja sam Josip; da li mi je otac još u životu? Ali mu braća nisu mogla odgovoriti, toliko se zapanjiše pred njim. Onda će opet Josip svojoj braći, 'Primaknite se k meni, molim vas'. Kad su se primakli, nastavi, 'Ja sam Josip, vaš brat; onaj koga ste prodali u Egipat. Ali se nemojte uznemiravati, i prekorevati sebe što ste me ovamo prodali; jer Bog je onaj koji me pred vama posla da vas održi u životu. Već su dve godine kako je glad došla na zemlju, a još pet godina neće biti ni oranja ni žetve u zemlji. Zato me Bog posla pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji, te da vam život spasi velikim izbavljenjem'.”

Dakle nije li to divno poređenje sa Zaharijom 12? I kada oba mesta razmotrimo onda smo u situaciji da to potpuno shvatimo.

Kada je Josip bio još prilično mlad, braća su ga mrzela. Zašto su ga braća mrzela? Zato što je Josip bio duhovan. On nije mogao ništa u vezi sa tim vizijama, niti oko snova i njihovih tumačenja. To je bilo u njemu. I on nije mogao prikazati ništa drugo nego ono što je bilo u njemu. Zato, njegova braća su ga mrzela bez razloga. Ali on je bio očeva ljubav. Njegov otac je bio prorok i razumeo ga je. Ovo čini savršen tip Hrista. Bog Otac je ljubio Sina, ali braća (književnici i fariseji) su Ga mrzeli, zato što je On mogao lečiti bolesne, činiti čudesa i predskazati budućnost, gledati vizije i tumačiti ih. I pored toga što nije bilo razloga, ipak oni su Ga mrzeli, isto kao što su Josipa njegova braća, mrzeli su Ga bez razloga.

A sada setite se kako su Jakovljevi sinovi postupili s Josipom. Oni su ga bacili u jamu. Uzeli njegovu šarenu haljinu koju mu je darovao otac i zamočili je u krv da navedu oca na pomisao da je dečak ubijen od strane neke divlje zveri. Prodali su ga nekom trgovcu roblja, koji ga je odveo u Egipat i tamo su ga preprodali zapovedniku faraonove straže. Zapovednikova žena ga je nedužnog strpala u zatvor, ali nakon nekog vremena sposobnost koju je imao kao prorok ga je dovela do Faraonove pažnje, i bio je uzdignut do faraonove desne ruke sa takvim autoritetom da se niko nije mogao približiti Faraonu ako najpre nije došao do Josipa.

Zato, hajde da istražimo Josipov život za vreme boravka u Egiptu, jer na tom mestu ga vidimo kao savršen tip Hrista. Dok je bio u zapovednikovoj kući bio je lažno optužen, kažnjen i stavljen u zatvor bez razloga, baš kao što su oni učinili sa Isusom. U zatvoru on je tumačio san glavnog peharnika i pekara koji su bili zatvorenici sa njime. Peharniku je bio poklonjen život, a drugom je dosuđena smrtna kazna. Hrist je bio zatočen na krstu, napušten od Boga i ljudi. Na jednoj Njegovoj strani je bio jedan razbojnik–koji je umro, duhovno, ali drugom s druge strane je bio darovan život. I primetite, kada je Isus bio skinut s krsta, On je bio uznešen u nebo i sada sedi sa desne strane velikog Jehovinog Duha; i niko ne može doći ka Bogu osim kroz Njega. Postoji samo JEDAN posrednik između Boga i ljudi, i On je sve što vi trebate. Zato to ne može biti Marija ili neki drugi svetac, već samo Isus.

Nastavljajući razmatrati ovaj simbol nađen u Josipu, primetite kako je sve u Egiptu prosperiralo. Njegov prvi posao kod zapovednika je prosperirao. Čak je i zatvor prosperirao. A kada se Isus vrati pustinja će procvetati kao ruža. On je “Sin prosperiteta.” Ni jedno doba nije napredovalo kao ono u vreme Josipa. Isto tako postoji vreme u kojem će doći blagoslovi na zemlju kakvi nisu nikada još bili. Svako od nas će moći da sedne pod sopstveno smokvino drvo i smejeti se i radovati se i živeti zauvek u Njegovom prisustvu. U Njegovom prisustvu je punina radosti i na Njegovoj desnici je zadovoljstvo večno. Slava Bogu. Primetite sada, bilo gde, da je išao Josip oni bi oglasili trubom njegov dolazak. Ljudi bi vikali, “Kleknimo na kolena pred Josipom!” Nije bilo važno šta bi čovek radio, kada bi on čuo trubu on bi kleknuo. Ako bi on prodavao nešto na ulici, i upravo ispružio ruku za novcem, ali kada bi se truba oglasila oni bi zastali i kleknuli. Ako bi neki glumac izvodio nekakav čin, on bi morao prekinuti sa tim delom, i kleknuti pred Josipom kada bi to truba oglasila. Isto tako u jednom od ovih dana sve će stati mirno kada zatrubi Božija truba, i mrtvi u Hristu će ustati i pojaviće se večno vedro i svetlo jutro. I tada će sve kleknuti na kolena jer pisano je, “Zato Ga Bog uzdiže na najvišu visinu, i dade Mu jedinstveno Ime, koje je iznad svakog drugog imena; da se u Isusovo ime pokloni *svako koleno*, nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih bića, i da će svaki jezik priznati da je Isus Hrist Gospod na slavu Boga Oca.” Fil. 2:9-11.

A sada pogledajmo i drugo divno otkrivenje u ovom tipu Josipa. Dok je Josip bio u Egiptu, bila mu je data Paganska nevesta kroz koju je dobio porodicu sa dva sina, Efrajima i Manaše. Josip je tražio od svog Oca da blagoslovi njegove dečake. On ih je postavio ispred Jakova tako da Manaše, koji je prvorođeni, bude sa Jakovljeve desne strane, a Efrajima sa leve strane. I kad je Jakov bio spreman da ih blagoslovi, prekrstio je svoje ruke tako da je desna ruka pala na mladeg. Josip je povikao, "Ne tako, oče, ovaj sa tvoje desne strane je prvorođeni." Ali mu Jakov odgovori, "Bog je prekrstio moje ruke." I tako ovde u ovom simbolu mi vidimo da je blagoslov koji je pripadao prvorođenom (Jevreju) predan mlađem (Paganinu) kroz krst (prekrštene ruke) Gospoda Isusa Hrista. Blagoslov dolazi kroz krst. Gal. 3:13-14, "Hrist nas je otkupio od prokletstva zakona, postavši radi nas proklet, jer je pisano, 'Proklet svaki koji visi na drvetu,' da bi u Hristu Isusu na pagane došao Abrahamov blagoslov, da bi mi primili obećanog Duha kroz veru." Abrahamov blagoslov je došao preko krsta na Pagane. Jevreji su odbacili krst; i zbog toga je Isus dobio Pagansku nevestu.

A sada, vraćamo se na priču gde Josip sreće svoju braću. Primetićete da nisu sva braća došla. Josip je to znao i zato je insistirao da se sva braća pojave pred njim, inače ga ne bi mogli upoznati. Konačno oni su doveli i onoga koji je nedostajao, malog Benjamina. Mali Benjamin je bio pravi Josipov brat, koji je zapalio njegovu dušu. I, kada naš Josip, koji je Isus, dođe ljudima koji su držali Božije zapovesti i koji su se vratili nazad u Palestinu, Njegova duša će usplamteti. Mali Benjamin je tip 144.000 Izraelaca koji su se vratili u Palestinu sa svih strana sveta radi njihovog otkupljenja. Oni će stajati tamo spremni da Ga prime, za koga će znati da je to Život večni. Oni će reći, "Ovo je naš Bog koga smo čekali." Tada će oni videti Njega koga su proboli. I povikaće obeshrabreno, "Odakle su ove užasne rane? Kako se to dogodilo?" A onda će kukati i plakati, sve porodice ponaosob u agoniji i tuzi.

A sada, gde će biti Paganska Crkva dok Isus bude obznanjivao Sebe Svojoj braći? Sećate li se da je Josipova Nevesta bila sa dvoje dece u palati, jer je Josip naredio, "Neka me svi napuste; udaljite se svi od mene!" Tako Paganska nevesta je bila skrivena u Josipovoj u palati. Gde će ići Paganska Crkva; u uznesenju? U palatu. Nevesta će biti uzeta sa zemlje. Ona će biti uzeta gore pre velikih nevolja i srešće svog Gospoda u vazduhu. I za tri i po godine dok Bog bude izlivao svoju

srdžbu i osvetu, ona će biti na velikoj Svadbenoj Večeri Jagnjetovoj. Onda će se On vratiti, ostavljajući Svoju Nevestu u “Domu Svoga Oca,” dok Sebe bude obznanio svojoj braći. Baš u tom vremenu, antihristov savez koji su Jevreji sklopili sa Rimom biće slomljen. Rim i njeni saveznici tada šalju svoje trupe da unište sve Bogo-bojazne, i Reči–podložne Jevreje. Ali, dok oni budu dolazili protiv grada da ga unište, na nebu će se pojaviti znak dolaska Sina Čovečijeg sa Njegovom moćnom armijom da uništi one koji su uništavali zemlju. Tada će neprijatelj biti odbijen, a Isus će predstaviti Sebe onim 144.000. Budući da će videti Njegovo moćno delo spasenja, oni će spoznati i Njegovu silu. Ali takođe videći Njegove rane, znaće da su Ga odbacili, i u tom trenutku će u agoniji, mucu i strahu, vikati isto kao što su to činila njihova braća od davnina kada su stajala pred Josipom, i bila preplašena za svoje živote. Ali kao što je Josip rekao, “Nemojte se ljutiti na sebe. U redu je. Bog je bio u svemu tome. On je to učinio da sačuva život.” Isto tako će im u miru govoriti i Isus ljubeći ih. Zašto su Jevreji odbacili Isusa? Bog je bio u svemu tome. To je bio jedini način da On dobije Pagansku nevestu. On je umro na krstu da bi sačuvarao život Paganske Crkve. A sada vidite, ovih 144.000 nisu u Nevesti. U Otkrivenju 14:4 oni su nazvani devstvenici i oni prate Jagnje kud god Ono ide. Činjenica da oni nisu prljali sebe sa ženama pokazuje da su uškopljenici (Matej 19:12). Uškopljenici su bili čuvari svadbenih dvorana. Oni su bili sluge. Zapazite, oni ne sede na prestolu već su pred predstolom. Vidite, oni nisu nevesta, ali ipak će biti u veličanstvenom hiljadugodišnjem kraljevstvu.

Onda mi vidimo da kada će ovi poslednji iz Izraela biti udruženi u ljubavi Gospodnjoj, i kad neprijatelj bude uništen, Bog će pripremiti svoju Svetu goru, Njegov novi Edenski Vrt za nevestu, Njegove i njene sluge za hiljadugodišnji medeni mesec na zemlji. Kao što su Adam i Eva bili u Vrtu i nisu navršili hiljadu godina, sada Isus naš zadnji Adam, i Njegova Eva (Istinita Crkva) ispuniće ceo Božiji plan.

O, kako Biblija sebe ponavlja. Scena sa Josipom i njegovom braćom se treba ponoviti, jer Isus dolazi uskoro.

I dok mi napuštamo simbole u vezi sa Josipom, ima još jedna stvar na koju vam želim skrenuti pažnju a što je u vezi sa ovim poslednjim vremenom. Setićete se da je Josip stajao pred svojom braćom dok Benjamin nije bio s njima, pa, iako je veoma dobro znao Jevrejski, on je s njima razgovarao preko tumača. On je svojoj braći govorio na

drugom jeziku. Jeste li znali da se prvo Pagansko Doba (Zlatna glava, Vavilonsko Doba) završilo sa porukom u jezicima napisanim na zidu? Ovo doba se završava na isti način. Mnoštvo jezika u ovom vremenu je dokaz da je Pagansko vreme završeno i da se Bog vraća nazad ka Izraelu.

On uskoro dolazi. Alfa i Omega, Prorok, Sveštenik i Kralj, Sve u Svemu, Gospod Bog Nad Vojskama, dolazi uskoro. Gospod Isus, Jedan i Jedini Istiniti Bog, dolazi brzo!